

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/100/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2624010630
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2624010630.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Kataríny Batisovej a členov senátu Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., trvalé bydlisko C., t. č. v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Skalica a o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica z 30.06.2025, sp. zn. 1T/52/2024, na verejnom zasadnutí konanom 14.10.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.
II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v A.,
trvalé bydlisko C.,
t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov

o d s u d z u j e :
Za skutky v bodoch 1/, 2/, 3/

podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len Trestný zákon) s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci § mobilný telefón značky Samsung, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX spolu so SIM kartou a § malá digitálna váha s označením „PUSH“ čierne - striebornej farby

a podľa § 60 ods. 1. písm. c) Trestného zákona trest prepadnutia veci

§ finančná hotovosť vo výške 1.045,40 eur, ktorá sa v súčasnosti nachádza na účte Okresného súdu Senica: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a

§ finančná hotovosť vo výške 6.500 Čk, ktorá sa v súčasnosti nachádza na účte Okresného súdu Senica D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Za skutok v bode 4/

podľa § 346 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

III. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamieta.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Senica (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 30.06.2025, sp. zn. 1T/52/2024 (ďalej len napadnutý rozsudok), uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného zo spáchania v bode 1/ za zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, v bode 2/ za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v bode 3/ za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, v bode 4/ za zločin krivej výpovede a krivej prísahy spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 346 ods. 1, ods. 3 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, a to na skutkovom základe tam uvedenom.

2. Okresný súd obžalovanému za skutky v bode 1/, v bode 2/, v bode 3/ uložil podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/121/2019 zo dňa 12.04.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.04.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zároveň zrušil výroky o treste, ktoré boli obžalovanému uložené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/75/2020 zo dňa 03.08.2020, právoplatný dňa 01.12.2020, rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/57/2019 zo dňa 24.06.2019 právoplatný dňa 17.10.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 42 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 42 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 (dva) roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a to mobilného telefónu a digitálnej váhy. Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a to finančnej hotovosti špecifikovanej vo výroku rozsudku. Okresný súd obžalovanému za skutok v bode 4/ uložil podľa § 346 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o odsúdení- upustení od uloženia súhrnného trestu, o ktorom bolo rozhodnuté v trestnom rozkaze Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/116/2020 zo dňa 04.07.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.09.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na dobu 3 (tri) roky a taktiež mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona s použitím § 74 ods. 1 Trestného zákona.

3. Okresný súd v odôvodnení uviedol, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, teda, že je nevinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

4. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že z dokazovania na hlavnom pojednávaní bola vina obžalovaného v plnej miere preukázaná vykonanými dôkazmi. Okresný súd ku skutku v bode 1/ uviedol, že skutok bol v súlade s novelou Trestného zákona účinnou od 06.08.2024 kvalifikovaný ako zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona. Okresný súd uviedol, že k tomuto skutku boli vypočutí svedkovia A. E., E. F., G. A., H. I., A. B., A. B., J. K. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Okresný súd poukázal, že z uvedených svedeckých výpovedí vyplýva, že obžalovaného usvedčovali z predaja A. E. a A. B. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Ostatní vypočutí svedkovia výpoveď na hlavnom pojednávaní zmenili v prospech obžalovaného. Pri výsluchoch v prípravnom konaní obžalovaného usvedčovali a ich výpovede boli pomerne detailné. Výpovede všetkých týchto svedkov, resp. ich časti boli prečítané na hlavnom pojednávaní práve z dôvodu odstránenia rozporu vo výpovedi z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní. Okresný súd poukázal, že všetci svedkovia boli pri výsluchu v prípravnom konaní riadne poučení v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku a taktiež boli v prípravnom konaní následne znovu vypočutí v prítomnosti, či už ustanoveného alebo zvoleného obhajcu obžalovaného. Okresný súd uviedol, že prítomnosť obhajcu pri výsluchoch vylučuje akúkoľvek formu nátlaku na svedkov zo strany OČTK, čo by obhajca samozrejme namietal a rovnako tak by namietal, ak by bol svedok nespôsobilý k výpovedi, či už vplyvom opitosti alebo užitia drogy. Okresný súd uviedol, že zmeny výpovedí svedkov na hlavnom pojednávaní považoval za účelové, vykonané v snahe napomôcť obžalovanému. Keďže všetci svedkovia, ktorí usvedčujú obžalovaného boli v prípravnom konaní riadne poučení v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku, prepočutí aj v prítomnosti obhajcu procesne konformným spôsobom, a preto svedecké výpovede z prípravného konania okresný súd považuje za vierohodné a vychádzal z nich pri uznaní viny obžalovaného. Okresný súd poukázal, že vrečko s pervitínom bolo zaistené u obžalovaného pri jeho zadržaní, kedy sa snažil polícii ujsť a zahodil pritom vrečko s kryštalickou látkou, z čoho je usvedčovaný zasahujúcimi príslušníkmi PZ A. G. L. a H. M. K., ktorí zhodne vypovedali, že videli, ako obžalovaný počas úteku odhodil predmetné vrečko. Na zaistenom igelitovom vrečku s kryštalickou látkou bol zaistený biologický materiál, pričom DNA profil, ktorý vyšiel, bol nevhodný na individuálnu identifikáciu pôvodcu, bol priamo určený ako nevhodný, a preto nebol porovnaný so stopou obžalovaného. Okresný súd poukázal, že znaleckým skúmaním bolo zistené, že sa jedná o metamfetamín - pervitín. U obžalovaného boli dňa 26.01.2023 kriminalistickým technikom OKP OR PZ v Senici odobraté vzorky biologického materiálu a to stery z oboch rúk ako vyplýva zo zápisnice o prehliadke tela a odobratí biologického materiálu, pričom bolo zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu policajného zboru Bratislava z odvetvia kriminalistickej toxikológie zistené, že na steroch oboch rúk obžalovaného bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, čiže pred zadržaním s touto látkou prišiel do styku rukami a manipuloval s ním.

5. Okresný súd ku skutku pod bodom 2/ a bodom 3/ uviedol, že obžalovaný bol usvedčený svedkami a to príslušníkmi policajného zboru t. j. svedkom A. L. a svedkom H. K., ako aj listinnými dôkazmi, ktoré boli na hlavnom pojednávaní oboznámené. Okresný súd k prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uviedol, že z oboznámeného trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/63/2022 zo dňa 24.06.2022, obžalovaný jednoznačne vedel, že mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, nakoľko podaním zo dňa 08.07.2022 požiadal o odklad výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol povolený uznesením Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/63/2022 zo dňa 30.08.2022, a to do 24.09.2022 s tým, že obžalovaný bol povinný nastúpiť na výkon trestu najneskôr na najbližší pracovný deň, t. j. dňa 26.09.2022. Okresný súd uviedol, že obžalovaný bol poučený o tom, že pokiaľ najneskôr v uvedený deň nenastúpi do výkonu trestu odňatia slobody, dopúšťa sa trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Predmetné uznesenie bolo obžalovanému doručené do vlastných rúk dňa 07.09.2022, pričom obžalovaný, napriek tomu, že na to nemal vážny dôvod a bol riadne poučený o následkoch nenastúpenia výkonu trestu odňatia slobody, nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom najneskôr do 26.09.2022, čím maril výkon rozhodnutia súdu a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Okresný súd uviedol, že v danom prípade je potrebné posudzovať naplnenie znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu je potrebné prihliadať aj na materiálny korektív, upravený v § 10 ods. 2 Trestného zákona, v zmysle ktorého je odlišenie prečinu od priestupku, pričom sa zohľadňuje intenzita ich naplnenia. Vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaného nebránil ani tento materiálny korektív, lebo zo spôsobu vykonania činu (obžalovaný bez vážneho dôvodu nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody v súdom určenej lehote aj napriek tomu, že nepodmienečné tresty odňatia slobody mu boli ukladané opakovane a vedel, že v prípade nenastúpenia výkonu trestu odňatia slobody mu

bude hroziť sankcia, pričom napriek tomu tak neurobil, pričom obžalovaný sa rovnakého trestného činu dopustil už v minulosti - odsúdenie bod 18 v odpise registra trestov obžalovaného zo dňa 27.06.2025), ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný a miere zavinenia obžalovaného (konanie v priamom úmysle), po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

6. Okresný súd ďalej uviedol, že v prípade prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v bode 3/ napadnutého rozsudku, bolo jednoznačne preukázané, že z oboznámených listinných dôkazov, a to najmä zápisnice z ústneho pojednávania Okresného riaditeľstva PZ v Malackách, Okresného dopravného inšpektorátu, oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií č. p. ORP-P-60/MA-ODI2-2022 zo dňa 16.03.2022 a rozhodnutia o priestupku Okresného riaditeľstva PZ v Malackách, Okresného dopravného inšpektorátu, oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií č. p. ORP-P-60/MA-ODI2-2022 zo dňa 16.03.2022, že obžalovanému bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov, ktorý začal plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Obžalovaný sa osobne zúčastnil ústneho pojednávania o priestupku, pričom rozhodnutie o priestupku mu bolo doručené dňa 05.04.2022. Taktiež trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/75/2021 zo dňa 10.11.2021, právoplatným dňa 28.12.2021 bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 roky. Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ho vo večerných hodinách dňa 26.01.2023 zastavili policajti a zľakol sa, keď ho zastavovali, začal utekať cez pole. Z výpovede svedka H. K. vyplynulo, že stáli s kolegom pred chatou v Adamove, kde sa po čase objavilo vozidlo, na ktorom sa v tom čase pohyboval obžalovaný a z ktorého, po zastavení, zo strany vodiča vystúpil obžalovaný. Svedok A. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že im bola postúpená informácia, že by sa obžalovaný mal pohybovať od obce Kopčany v smere na Adamov. S kolegom pristavili vozidlo pri vozovke a po určitom čase spozorovali vozidlo zn. Audi A3 tmavej farby, pričom to bolo podozrivé vozidlo, ktoré im bolo oznámené prostredníctvom informácií od kolegov. Vo vozidle spozoroval len vodiča. So služobným vozidlom teda išli za týmto vozidlom, ktoré zastavilo pred chatkou v Adamove. Po zastavení ústne vyhlásili polícia, aby obžalovaný predložil občiansky preukaz, na to však obžalovaný veľkou rýchlosťou z miesta ušiel, na čo oni nasadli do služobného vozidla a prenasledovali ho. Asi tak o 50 metrov toto prenasledované vozidlo zastavilo, nakoľko mu v ceste stálo ďalšie služobné motorové vozidlo, a obžalovaný nemal kadiaľ s vozidlom prejsť. Následne obžalovaný vybehol z vozidla, preskočil odvodňovací kanál a dal sa na útek. Okresný súd uviedol, že z uvedených výpovedí svedkov je zrejmé, že obžalovaný napriek uloženým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, viedol motorové vozidlo zn. Audi A3, čím maril výkon rozhodnutia súdu. Okresný súd uviedol, že ani v uvedenom prípade nemal pochybnosti o naplnení znaku prečinu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko mal za to, že konanie obžalovaného vykazuje vyššiu ako nepatrnú závažnosť, najmä s ohľadom na úmysel obžalovaného, jeho doterajší život i trestnú minulosť, kedy už bol v minulosti opakovane odsúdený za rovnaký trestný čin - marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

7. Okresný súd ku skutku pod bodom 4/ napadnutého rozsudku uviedol, že zo zločinu krivej výpovede a krivej prísahy spolupáchatelstvom je obžalovaný usvedčený najmä oboznámenými nahrávkami z ÚVTOS Leopoldov, ako aj výpoveďou pôvodne spoluobžalovanej D. N. z prípravného konania, ktorej výpoveď bola na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom prečítaná a rovnako svedkami E. F., J. K. a A. B.. Pôvodne spoluobžalovaná D. N. v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný jej počas jedného telefonického rozhovoru povedal, že má ísť do Brodského za svedkami J., K., E. F. a nejakou A., kde týmto má povedať, že pôjdu koncom augusta vypovedať v jeho konaní a mohli by pozmeniť výpoveď v prospech obžalovaného. Obžalovaný jej uviedol aby svedkovia pozmenili výpoveď v tom, že tie drogy síce nosil obžalovaný, ale tieto boli od svedkyne A. B.. Svedok E. F. v prípravnom konaní dňa 27.02.2024 uviedol, že pred vyšetrovateľom Krajského riaditeľstva PZ Trnava v Brodskom, kde bol trestne stíhaný obžalovaný za drogy, ho vyhľadala pôvodne spoluobžalovaná D. N. a povedala mu, že je v kontakte s obžalovaným s tým, že či nemôžu povedať, že drogy nebrali od obžalovaného, ale od jeho priateľky svedkyne A. B.. Svedok J. K. v prípravnom konaní dňa 03.05.2024 vypovedal, že než išiel vypovedať do Brodského, pár dní pred tým ho vyhľadala pôvodne spoluobžalovaná D. N. a pýtala sa ho, či nezmení výpoveď v prospech obžalovaného, aby nepovedal, že drogy predával obžalovaný. Svedkyňa A. B. v prípravnom konaní dňa 03.05.2024 uviedla, že pred týmto výsluchom ju vyhľadala pôvodne spoluobžalovaná N., ktorá jej povedala, že si voláva s obžalovaným, pričom chcela, aby zmenila výpoveď. Pôvodne spoluobžalovaná N. jej uviedla, že má uviesť, že obžalovaného nepozná. Svedkyňa vypovedala, že pri výsluchu mala uviesť, že obžalovaného nepozná a s týmto, že od neho nemala žiadne drogy. Z oboznámených zvukových záznamov z ÚVTOS Leopoldov medzi obžalovaným

a pôvodne spoluobžalovanou D. N. vyplýva, že obžalovaný chcel, aby svedkovia vypovedali pravdu, že pervitín nekupovali od neho, ale od svedkyne B.. Okresný súd uviedol, že obžalovaný z predaja pervitínu teda obviňoval svedkyňu A. B., pričom okresný súd toto konanie obžalovaného považuje za pomstu obžalovaného voči svedkyňi A. B..

8. Okresný súd uviedol, že pri rozhodovaní o uložení trestu a jeho výmery obžalovanému nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej, ani priťažujúcej okolnosti. Pri ukladaní trestu za skutky v bodoch 1/, 2/ a 3/ okresný súd vychádzal zo zákonom stanovenej trestnej sadzby vzťahujúcej sa na trestný čin najprísnejšie trestný, t. j. zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona vo výmere sedem až pätnásť rokov. Obžalovanému okresný súd uložil trest celkovo za 3 úmyselné trestné činy v bode 1/, 2/, 3/, z ktorých jeden je zločinom, tieto boli spáchané viacerými skutkami, a preto okresný súd použil tzv. asperačnú zásadu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, čiže zvýšenie hornej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu, a teda súd pri ukladaní trestu vychádzal z upravenej trestnej sadzby vo výmere sedem až sedemnásť rokov a osem mesiacov, a obžalovanému uložil úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov nepodmienečne. Okresný súd uviedol, že takto uložený trest je súčasne aj trestom súhrnným podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný prejednávanych skutkov v bodoch 1/, 2/ a 3/ dopustil ešte skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok vo veci Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/121/2019 zo dňa 12.04.2023, odsudzujúci rozsudok vo veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/75/2020 zo dňa 03.08.2020 a odsudzujúci rozsudok vo veci Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/57/2019 zo dňa 24.06.2019. Na základe toho okresný súd zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/121/2019 zo dňa 12.04.2023, právoplatného dňa 28.04.2023, rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/75/2020 zo dňa 03.08.2020, právoplatného dňa 01.12.2020 a rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/57/2019 zo dňa 24.06.2019, právoplatného dňa 17.10.2019. Vo všetkých prípadoch zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej prišlo zrušením, stratili podklad. Obžalovaného okresný súd zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona). Okresný súd uviedol, že sa nestotožnil pri ukladaní tohto trestu s návrhom prokurátora na aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko súčasne ukladal zvýšený úhrnný a súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona a súčasné použitie tohto ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona považuje pre páchatel'a za neprimerane prísne (ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona). Okresný súd zároveň obžalovanému s poukazom na § 42 ods. 2 Trestného zákona obligatórne uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 roky, ktorý mu bol uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 3T/121/2019-368 zo dňa 12.04.2023, právoplatným dňa 28.04.2023. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce i poľahčujúce okolnosti, ako aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Okresný súd uviedol, že má zato, že trest vo výške, ako bol uložený, splní svoj účel z hľadiska generálnej prevencie, represívnej úlohy trestu aj individuálnej prevencie. Okresný súd taktiež obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, a to mobilného telefónu zn. Samsung, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX spolu so SIM kartou a malej digitálnej váhy s označením „PUSH“ čierno-striebornej farby, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu uvedeného v bode 1, a to zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 171 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a taktiež mu uložil i trest prepadnutia vecí, a to finančnej hotovosti vo výške 1.045,40 Eur a finančnej hotovosti vo výške 6.500,- CZK, ktoré sú výnosom z predmetnej trestnej činnosti uvedenej v bode 1/ napadnutého rozsudku.

9. Okresný súd uviedol, že pri ukladaní trestu za skutok v bode 4/ vychádzal zo zákonom stanovenej trestnej sadzby vzťahujúcej sa na trestný čin najprísnejšie trestný, t. j. zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 3 Trestného zákona a obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov nepodmienečne. Takto uložený trest je súčasne aj trestom súhrnným podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný prejednaného skutku v bode 4/ dopustil ešte skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/116/2020 zo dňa 04.07.2023, doručený obžalovanému dňa 14.07.2023 a právoplatný dňa 05.09.2023. Okresný súd uviedol, že na základe predmetného odsúdenia zrušil výrok o odsúdení - upustení od uloženia súhrnného trestu, o ktorom bolo rozhodnuté v trestnom rozkaze Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/116/2020 z dňa 04.07.2023, právoplatnom dňa 05.09.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo

nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obžalovaného okresný súd zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona).

10. Okresný súd obžalovanému uložil aj ochranný dohľad v maximálnej výmere na dobu 3 roky ako páchatelovi zločinu, nakoľko s prihliadnutím na jeho osobu, najmä s prihliadnutím na doterajší spôsob života (opakované páchanie trestnej činnosti - 19 záznamov v odpise registra trestov, pričom vo viacerých prípadoch mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré na jeho správanie nemali žiaden výchovný vplyv, obžalovaný je dlhodobo závislý na viacerých psychoaktívnych látkach) a na povahu spáchanej trestnej činnosti (obchodovanie s pervitínom, pričom tak konal vo väčšom množstve a na viacerých osobách, nerešpektovanie autority orgánov verejnej moci v prípade skutkov v bode 2 a 3, ovplyvňovanie svedkov, aby vypovedali nepravdu, prípadne zamlčali okolnosť, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie v štádiu prípravy) sa u obžalovaného nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život. Okresný súd taktiež poukázal, že na základe záverov znaleckého posudku č. 125/2023 vypracovaného dňa 10.10.2023 znalcom MUDr. Jánom Bernátom, MPH z odboru zdravotníctvo a psychiatria, obžalovanému uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, nakoľko obžalovaný je osobou závislou na viacerých psychoaktívnych látkach (opioidy, benzodiazepíny, stimulanciá), pričom sa jedná o mnohoročnú, plne rozvinutú závislosť.

11. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku prokurátor Okresnej prokuratúry Skalica (ďalej len prokurátor) podal odvolanie v neprospech obžalovaného vo výroku o treste a vo zvyšnej časti si ponechal lehotu na podanie odvolania a obžalovaný po porade s obhajcom podal ihneď odvolanie voči všetkým výrokom, t. j. voči výroku o vine, výroku o treste, výroku o uložení ochranného opatrenia a aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Prokurátor v zákonom stanovenej lehote vo zvyšnej časti napadnutého rozsudku odvolanie nepodal.

12. Zhlásené odvolanie vo výroku o treste v neprospech obžalovaného prokurátor odôvodnil osobitným podaním doručeným okresnému súdu 16.07.2025.

12.1. V odvolaní prokurátor poukázal, že trest uložený obžalovanému považuje jednak za neprimerane mierny, nezohľadňujúci premisy ukladania trestov inkorporované do ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného poriadku. Taktiež prokurátor poukázal, že aplikáciou ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona okresný súd porušil zákon v prospech obžalovaného, nakoľko toto ustanovenie nemohol v prípade obžalovaného aplikovať a bol povinný aplikovať ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona. Prokurátor poukázal, že obžalovanému totiž ani v jednom prípade nebol ukladaný zvýšený úhrnný alebo súhrnný trest, a preto ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona je totiž ustanovením obsolentným. Prokurátor v odvolaní poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tdo/36/2021 z dňa 02.02.2022. Prokurátor uviedol, že u páchatela, ktorý by spáchal opätovne zločin, by aplikácia ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona bola obligatórna, avšak páchatela, ktorý by navyše spáchal ešte aj ďalší zbiehajúci sa trestný čin odôvodňujúci použitie súhrnného alebo úhrnného trestu, by aplikácia ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 5 Trestného zákona bola fakultatívna, z čoho je možné ustáliť, že spáchanie viacerých trestných činov by bolo páchatelovi de facto i de iure naprospech. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Trnave (ďalej len krajský súd) rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a odvolaním napádaný rozsudok vo výroku o treste zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Trestného poriadku, a rozhodol vo veci sám rozsudkom s tým, že obžalovanému uloží za:- skutky v bodoch 1/ až 3/ podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 rokov a za skutok v bode 4/ podľa § 346 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov. V ostatných častiach považuje prokurátor výrok o treste za zákonný, a preto v ostatnej časti žiada jeho zopakovanie.

13. Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Ladislava Hrubčina (ďalej len obhajca) písomným podaním doručeným súdu 25.07.2025.

13.1. V odvolaní obhajca uviedol, že okresný súd v rozpore so skutkovým stavom zisteným vykonaným dokazovaním odôvodňuje rozhodnutie o vine obžalovaného odkazom na vykonané dôkazy. V rozpore s ustanoveniami § 163 ods. 3 Trestného poriadku, zo skutkovej vety výroku ani z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplývajú konkrétne skutočnosti, z ktorých by sadalo vyvodiť kde, kedy a akým spôsobom mal obžalovaný spáchať zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou. Obžalovaný v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku v zmysle bodu 1/ obžaloby, že by mal si neoprávnene zadovážovať psychotropnú

látku metamfetamin (pervitín) za účelom distribúcie. Taktiež obžalovaný k bodu 4/ obžaloby uviedol, že si uvedené konanie a obdobie nepamätá, OČTK nezabezpečili v celom prípravnom konaní jeho znalecké skúmanie na duševný stav a toto znalecké skúmanie sa nevykonalo ani potom čo to uviedol, obžalovaný vo svojej spontánnej výpovedi na hlavnom pojednávaní.

13.2. Obhajca ďalej poukázal, že trestné stíhanie v bode 4/ obžaloby malo spočívať v navádzaní obžalovanej N. na zmenu výpovede svedkov F., B. a K., avšak všetci traja popreli páchanie takéhoto skutku, nakoľko na hlavnom pojednávaní vypovedali pravdu, pričom logicky vysvetlili svoju výpoveď pred OČTK v prípravnom konaní. Svedkovia E. a B. uviedli v prípravnom konaní ako aj neskôr na hlavnom pojednávaní, že sú užívatelia pervitínu, a preto obhajca uviedol, že tieto osoby mohli vypovedať úplne alebo čiastočne nepravdivo. Svedkovia F., A., I., B. a K. vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní hodnoverne a pod prísahou popreli spáchanie skutku ako aj vedomosť o tom, že by malo k takémuto konaniu malo prichádzať zo strany obžalovaného.

13.3. Obhajca ďalej poukazuje na skutočnosť, že okresný súd pri rozhodovaní o vine mal hodnotiť jednotlivé dôkazy jednotlivo a zároveň v súvislostiach. V tejto súvislosti poukázal na zápisnicu o vykonaní prehliadky iných priestorov alebo pozemkov a to OMV zn. Audi A3, ktoré užíval obžalovaný a to z dňa 26.01.2023. Z tejto prehliadky o 21:00 hod, pričom príkaz na uvedenú prehliadku bol doručený dňa 26.01.2023 o 20:57 hod, vyplynulo, že obžalovaný po zákonom poučení žiadne veci dobrovoľne nevydal. Z uvedeného si je možné vyvodiť jednoznačný záver, že do OMV Audi A3 vstúpil príslušník PZ, predtým ako bol vydaný príkaz o vykonaní prehliadky iných priestorov alebo pozemkov, následne zvnútra vozidla odňal mobilný telefón Samsung a obžalovaný A. B. nebol o vydaní veci podľa § 89a Trestného poriadku zákonným spôsobom v zmysle Trestného poriadku riadne poučený, v opačnom prípade by tento mobilný telefón bol zaistený rovnakým procesným postupom ako stopa č. 5 a stopa č. 6. Komunikácia, ktorá sa nachádza v spise je teda nezákonným dôkazom a v tejto súvislosti je tiež potrebné zdôrazniť, že za dôkaz, ktorý bol získaný nezákonným spôsobom, sa považuje nielen dôkaz, pri ktorom bola nezákonnosť spôsobená, ale aj každý dôkaz získaný na základe takéhoto dôkazu. Nezákonnosťou sú teda postihnuté aj všetky ďalšie dôkazy, ktoré s nezákonným dôkazom súvisia a nemôžu byť ani podkladom na vznesenie obvinenia a nie to podkladom pre odsudzujúci Rozsudok, nakoľko „z neprávania nemôže vzniknúť právo (ex iniuria ius non oritur)". Obhajca uviedol, že napadnutý rozsudok je teda nezákonný a nepreskúmateľný.

13.4. Obhajca ďalej uviedol, že s poukazom na ustanovenie § 163 ods. 3 Trestného poriadku, výrok, ktorým sa obvinený uznáva za vinného musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu. S poukazom na uvedené, v predmetnom konaní nebola jednoznačne a nepochybné preukázaná účasť obžalovaného na skutku uvedenom v obžalobe v bode 1/ a v bode 4/.

13.5. Záverom obhajca uviedol, že z uvedených dôvodov žiada, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejedal a rozhodol, pretože v konaní nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, ani že skutok napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona ani zločinu krivej výpovede a krivej prísahy spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 346 ods. 1, ods. 3 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona.

13.6. Obžalovaný zaslal okresnému súdu vlastnoručne spísané odvolanie v ktorom okrem iného uviedol, že svedkovia a to príslušníci policajného zboru boli obaja dohodnutí, že mal vyhodiť vrecúško s nejakou látkou, poukázal na rozpory oboch policajtov v ich výpovediach ohľadom nájdania predmetného vrecúška. Taktiež poukázal na skutočnosti jeho zadržania, kde jeden policajt uviedol, že obžalovaný bol úplne mimo a druhý uviedol, že obžalovaný bol úplne normálny a normálne s ním komunikoval. Obžalovaný ďalej poukázal na nedôveryhodnosť vypočutých svedkov a taktiež aj na nezákonné výpovede svedkov v prípravnom konaní, pretože boli všetci navádzaní príslušníkmi OČTK aby usvedčovali obžalovaného. Poukázal, že svedok A. uviedol, že OČTK celú zápisnicu sfaľovali a kričali na neho a držali ho tam do pol noci. Obžalovaný uviedol, že OČTK porušili všetko čo sa len dalo porušiť. Okresný súd nesprávnym spôsobom vyhodnotil jednotlivé výpovede svedkov, ktorí ho usvedčujú z danej drogovej trestnej činnosti. Obžalovaný poukázal, že jeho zadržanie bolo vykonané nezákonným spôsobom, keď išiel na motorovom vozidle po poľnej ceste smerom k chate, zrazu spozoroval ako ho prenasledujú dve autá a tak zastavil a policajti mu násilím otvorili dvere a začali na neho kričať a ohrozovali ho so zbraňami, vôbec nevedel že ide o policajtov a tak začal s autom unikať až kým ho

nezablokovalo iné auto, tak vystúpil z auta a začal utekať, avšak nič počas úteku nevyhadzoval ako tvrdia príslušníci OČTK. Obžalovaný uviedol, že pri zadržaní nekládol žiadny odpor, keď sa vrátili k jeho auto tak mu policajti uviedli, že musia čakať na príkaz prokurátora a na technika. Bola tma a za nejaký čas videl ako vnikol do jeho auta policajt a vytiahol z neho telefón a do auta mu podhodil zatavenú umelú striekačku. Obžalovaný uviedol, že nikdy nikomu nevydal telefón. Zo zadržaného telefónu písala svedkyňa B. jednotlivým svedkom a jednoducho zneužila a odpisovala v jeho mene s inými ľuďmi. Tým chce poukázať, že svedkyňa B. ho udala a krivo obvinila z drogovej trestnej činnosti, ktorú mal páchať.

13.7. Obžalovaný na záver poukázal, že prokurátor sa choval voči jeho osobe neprimerane a nezákonne a to od začiatku trestnej veci. Na pojednávaniach navádzal svedkov čo majú vypovedať, čo bolo nezákonné a zaujaté voči nemu. Všetky námietky okresný súd zamietol, čím porušil jeho právo na obhajobu a spravodlivý proces. Konajúca sudkyňa sa správala jednostranne a stavala sa do pozície prokuratúry. Ku skutku pod bodom 4/ uviedol, že si danú trestnú vec nepamätá a ak by aj telefonoval so spoluobžalovanou N., tak je povedal aby povedala, že svedkovia majú vypovedať len pravdu a pravda bola tá, že drogy predávala svedkyňa B.. Obžalovaný uviedol, že úctivo žiada krajský súd, aby bol v bode 1/ a bode 4/ napadnutého rozsudku oslobodený, pretože drogy nikdy nikomu nepredával.

13.8. K podanému odvolaniu obhajoby sa vyjadril prokurátor svojím podaním z dňa 18.08.2025, v ktorom uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za právne perfektný, dostatočne odôvodnený v každej parciálnej otázke a to právnej aj skutkovej ako aj vzhľadom na skutočnosť, že prokurátor v rámci záverečnej reči už zaujal stanovisko ku všetkým obhajobným tvrdeniam protistrany a zameria toto podanie iba k obhajobnému tvrdeniu ohľadom zaistenia mobilného telefónu Samsung. V prvom rade je potrebné uviesť, že o zákonnosti úkonov orgánov verejnej moci existuje prezumpcia správnosti pokiaľ nie je preukázaný opak. Obhajoba si ohľadom zaistenia predmetného mobilného telefónu vytvára fiktívne príbehy v rozpore s obsahom listinných dôkazov. Obhajoba prikladá význam nájdenej zmiešanej DNA stope príslušníka policajného zboru vo vozidle Audi A3, v ktorom bola vykonaná prehliadka iných priestorov a pozemkov. K tomuto prokurátor uvádza, že nikto nepopiera, že príslušník policajného zboru bol v priestoroch predmetného motorového vozidla- veď ako by mohol vykonať prehliadku iných priestorov, ak by do tohto vozidla nevstúpil. Obhajoba z toho, že sa vo vozidle nachádzala DNA niektorého z policajta uvádza, že tam vstúpil bez oprávnenia, ešte pred vydaním príkazu, avšak na podporu tohto tvrdenia nepredložil žiadne dôkazy. Súčasne bez dôkazov, resp. v rozpore s nimi konkrétne v rozpore so zápisnicou o vydaní veci tvrdí, že predmetný mobilný telefón Samsung policajti zobrali z priestorov motorového vozidla. Prokurátor poukázal, že zo zápisnice o vydaní veci z dňa 26.01.2023 vyplýva, že predmetný mobilný telefón Samsung vydal obvinený dobrovoľne v čase medzi 22:15 a 22:30 hod. čo vyplýva z predmetnej zápisnice, ktorú aj sám podpísal a voči ktorej obsahu nevzniesol žiadne námietky. Z časového hľadiska je zrejmé, že vydanie veci nasledovalo až po ukončení prehliadky iných priestorov čo tie vyplýva zo zápisnice. Tvrdenia obhajoby, že mobilný telefón sa nachádzal v priestoroch motorového vozidla, nemajú reálny základ. Z chronológie udalostí je zrejmé, že ide o vydanie mobilného telefónu, ktorý mal obvinený pri sebe, čo je zrejmé aj z charakteru súčasne inej vydanej veci, a to kľúčov, ktoré obvinený rovnako vydal dobrovoľne spolu s predmetným mobilným telefónom. Prokurátor poukázal, že z uvedeného je zrejmé, že obvinený dobrovoľne vydal mobilný telefón a svedčia o tom listinné dôkazy. Prokurátor tiež poukázal, že prehliadku iných priestorov nerobí nezákonnou len samotná skutočnosť, že policajti si k prehliadke iných priestorov nenavliekli rukavice, čo je síce neprofesionálne, avšak nie nezákonné. Ďalej prokurátor poukázal, že z predmetného vozidla sa nezískali žiadne významné dôkazy, okrem toho že vo vozidle bola zistená DNA obžalovaného na riadiacich a iných prvkoch osobného motorového vozidla, pričom to, že obžalovaný riadil motorové vozidlo vyplýva z celého radu iných dôkazov. Teda hoci obhajoba sa snaží spochybniť prehliadku motorového vozidla, no ak by aj bola prehliadka nezákonná, nezmenilo by to dôkaznú situáciu. Obhajoba sa snaží do prehliadky auta umelo vsunúť mobilný telefón Samsung, ktorý však s realizáciou prehliadky auta nemá nič spoločné, pretože tento mobilný telefón bol dobrovoľne vydaný samotným obžalovaným. Prokurátor na záver uviedol, že okresný súd pri svojom rozhodovaní dodržal všetky ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na dokazovanie a všetky závery riadne odôvodnil. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol aby krajský súd odvolanie podané obžalovaným a jeho obhajcom podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol

14. Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní prokurátora a odvolaní obžalovaného dňa 21.08.2025.

15. Za účelom prejednávania odvolania obžalovaného a odvolania prokurátora nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 14.10.2025, ktorého sa zúčastnili prokurátor krajskej prokuratúry, obhajca, obžalovaný, ktorého účasť bola zabezpečená z ÚVV a ÚVTOS Leopoldov prostredníctvom videokonferenčného zariadenia podľa § 61b Trestného poriadku, voči čomu obhajoba neuplatnila žiadne

výhrady. Pred otvorením verejného zasadnutia predstúpil obžalovaný, ktorý uviedol, že výslovne odmieta byť prítomný na dnešnom verejnom zasadnutí. Následne predsedníčka senátu vyhlásila uznesenie podľa § 293 ods. 7 Trestného poriadku, že verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obžalovaného. Pokiaľ ide o priebeh verejného zasadnutia, predsedníčka senátu poverila člena senátu, aby podal správu o stave veci so zameraním na otázky, ktoré treba riešiť. Procesné strany nemali návrhy na doplnenie dokazovania avšak predsedníčka senátu doplnila dokazovanie podľa § 326 ods. 5 Trestného poriadku a to oboznámením Trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/121/2019 z 30.04.2020 na č. I. 63 a doručenkou na č. I. 66 zo dňa 20.05.2020, uvedeného spisového materiálu. K doplnenému dokazovaniu procesné strany nemali žiadne pripomienky. Keďže žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania neboli, pristúpilo sa ku konečným návrhom, v rámci ktorých prokurátor uviedol, že plnom rozsahu sa pridrižiava písomne podaného odvolania, vrátane petitu v ňom uvedeného, a čo sa týka odvolania obžalovaného, toto navrhol zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca uviedol, že plnom rozsahu sa pridrižiava písomného návrhu odvolania a chce zdôrazniť, že napadnutý rozsudok považuje napriek jeho obsiahlemu vypracovaniu za arbitrárny a nepreskúmateľný, má za to, že dostatočné odôvodnenie v ňom absentuje a zároveň chce poukázať na bod 4/ písomne podaného odvolania, a to k návrhu na vykonanie dokazovania zo strany prokuratúry a to prehratie zvukového záznamu z hlavného pojednávania, tento návrh navrhuje zamietnuť a to z dôvodu, že táto otázka je otázkou odbornou, ktorá vyžaduje znalecké dokazovanie a nie je na posúdení strán trestného konania. Žiada, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, a pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, rovnako navrhuje rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové rozhodnutie okresnému súdu.

16. Podľa § 317 ods.1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

17. Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal prokurátor aj obžalovaný ako oprávnené osoby, v zákonom stanovenej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ustanovenie § 317 ods. 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné. Krajský súd na podklade odvolania obžalovaného taktiež preskúmal konanie, ktoré predchádzalo vyhlásenému rozhodnutiu a taktiež preskúmal aj výrok o vine obžalovaného a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

18. K výroku o treste, krajský súd uvádza, že sa v plnej miere stotožnil s námietkami prokurátora v podanom odvolaní ohľadom chybného aplikácie ustanovenia týkajúceho sa opätovne spáchaného zločinu zo strany okresného súdu, keď okresný súd neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona a teda nezvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby za opätovne spáchaný zločin. Krajský súd po

prieskume celého spisového materiálu a najmä podanej obžaloby a zápisnice z hlavných pojednávani zistil, že okresný súd nesprávne a nezákonne uložil oba tresty pre obžalovaného. Z uvedených dôvodov sa krajský súd stotožnil s odvolacími námietkami prokurátora a pristúpil ku korekcii napadnutej výrokovkej časti výrokov o treste pre obžalovaného a uvedený nedostatok reparaoval. Obžalovaný mal námietky voči konaniu, ktoré vyhlásenému rozsudku predchádzalo a to najmä v tom smere, že považoval prokurátora za zaujatého voči nemu, avšak okresný súd sa s uvedenými námietkami zákonným spôsobom vysporiadal. Zo zápisníc z hlavných pojednávani vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom výroku o vine a výroku o treste vykonal zákonným spôsobom a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

19. Možno tiež pripomenúť, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria vzájomnú jednotu, preto je nadbytočné, aby krajský súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery okresného súdu. Tiež platí, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument odvolateľa, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku, ktorý sa preskúmava v odvolacom konaní.

20. Súčasne je potrebné pripomenúť, že v trestnom konaní nie sú súde povinné dať odpoveď na všetky námietky uplatnené obžalovaným, ale len na tie, ktoré sú kľúčové pre posúdenie veci v otázke viny. Inak vyjadrené, súčasťou obsahu práva na spravodlivé súdne konanie je právo obžalovaného na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Konajúci súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené obžalovaným, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov trestnej veci uvádzaných obžalovaným. Krajský súd je toho názoru, že rozsudok okresného súdu v spojení s rozhodnutím krajského súdu takéto odpovede obžalovanému poskytli.

Ku výroku o vine a konaniu, ktoré mu predchádzalo

21. Pokiaľ ide o konanie, preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd dodržal všetky ustanovenia zákona viažuce sa ako k príprave a začiatku, tak aj k priebehu hlavného pojednávania. Ani v procese dokazovania sa žiadneho procesného pochybenia okresný súd nedopustil, keď na hlavnom pojednávani zákonným spôsobom vykonal všetky dôkazy, ktoré strany navrhli. Tieto dôkazy následne vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sa skutky 1/, 2/, 3/, 4/ stali a spáchal ich obžalovaný ako trestne zodpovedný páchatel. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Krajský súd sa nestotožnil s tvrdením obhajoby, že napadnutý rozsudok je arbitrárny a nepreskúmateľný, pretože podľa názoru krajského súdu je napadnutý rozsudok a najmä jeho odôvodnenie presvedčivé a spĺňa kritériá predpokladané v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Krajský súd nemá voči odôvodneniu napadnutého rozsudku žiadne podstatné výhrady, preto naň odkazuje bez potreby na tomto mieste príslušné argumenty detailne opakovať.

22. Krajský súd považuje za potrebné zhrnúť, že o spáchaní skutku 1/ obžalovaným v danom mieste a čase nemal ani krajský súd najmenšie pochybnosti. Kľúčovými dôkazmi v tomto smere sú výpovede osôb svedkov A. E., E. F., G. A., H. I., A. B., A. B., J. K. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávani, a najmä zaistené stopy stery z rúk obžalovaného, kde bola zistená prítomnosť omamných a psychotropných látok, z ktorej vyplynulo že s omamnými a psychotropnými látkami manipuloval. Obžalovaného usvedčovali z predaja omamných a psychotropných látok svedkovia A. E. a A. B. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávani. Krajský súd poukazuje, že ostatní vypočutí svedkovia výpoveď na hlavnom pojednávani zmenili v prospech obžalovaného, avšak pri výsluchoch v prípravnom konaní obžalovaného usvedčovali a ich výpovede boli rozsiahle a detailné. Okresný súd preto zmeny výpovedí svedkov na hlavnom pojednávani považoval za účelové, vykonané v snahe napomôcť obžalovanému. Výpovede všetkých týchto svedkov, resp. ich časti boli prečítané na hlavnom pojednávani práve z dôvodu odstránenia rozporu vo výpovedi z prípravného konania a na hlavnom pojednávani. Okresný súd správne v odôvodnení napadnutého rozsudku po obsahovej stránke tieto dôkazy nielen podrobne rozviedol, ale ich aj správne vyhodnotil. Aj krajský súd týchto svedkov považoval za vierohodných a ich výpovede za pravdivé, nakoľko vzájomne korešpondovali, dopĺňali sa a boli v súlade aj s inými dôkazmi. Krajský súd poukazuje, že všetky prečítané výpovede z prípravného konania boli vykonané kontradiktórnym spôsobom, a ani zo strany krajského súdu neprišlo k spochybneniu vykonaných dôkazov. Keďže všetci daní svedkovia boli v prípravnom konaní

riadne poučení v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku, prepočutí aj v prítomnosti obhajcu procesne konformným spôsobom, nie je im možné nič vytknúť, a preto ich súd považuje za vierohodné a vychádzal z nich pri uznaní viny obžalovaného. Obžalovaný v podanom odvolaní uvádzal skutočnosti, že predmetné výsluchy v prípravnom konaní mali byť vykonané pod určitým nátlakom zo strany príslušníkov policajného zboru, avšak ani okresný súd a ani krajský súd z predmetného spisového materiálu nezistil tvrdené skutočnosti obžalovaným. Taktiež obžalovaný tvrdil, že jednotliví svedkovia mali byť pri výsluchoch či už pod vplyvom omamných a psychotropných látok, prípadne alkoholu, avšak ani tieto tvrdenia obžalovaného neboli žiadnym spôsobom preukázané, a preto krajský súd považuje uvedené tvrdenia obžalovaného za účelové a nezakladajúce sa na pravde.

23. Taktiež krajský súd považuje za potrebné uviesť, že z uskutočnených svedeckých výpovedí zasahujúcich príslušníkov policajného zboru je jednoznačne preukázané, že obžalovaný pri svojom úteku od motorového vozidla vyhodil vrecko s pervitínom, ktoré bolo zaistené u obžalovaného pri jeho zadržaní. Z uvedeného skutku je usvedčovaný zasahujúcimi príslušníkmi policajného zboru A. G. L. a H. M. K., ktorí zhodne vypovedali, že videli, ako toto obžalovaný počas úteku odhodil. Okresný súd správne konštatoval, že následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že sa jedná o metamfetamín - pervitín. Taktiež u osoby obžalovaného boli dňa 26.01.2023 kriminalistickým technikom OKP OR PZ v Senici odobraté vzorky biologického materiálu a to stery z oboch rúk, ako vyplýva zo zápisnice o prehliadke tela a odobratí biologického materiálu, pričom bolo zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu policajného zboru Bratislava z odvetvia kriminalistickej toxikológie zistené, že na steroch oboch rúk obžalovaného bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, čiže pred zadržaním s touto látkou prišiel do styku rukami a manipuloval s ňou.

24. Obhajca v podanom odvolaní namietal nezákonné zadržanie mobilného telefónu značky Samsung, ktorý mal byť v rozpore so zákonom odobratý obžalovanému. Krajský súd k podanej námietke považuje za potrebné poukázať na vyjadrenie prokurátora k podanému odvolaniu obhajcu obžalovaného, kde prokurátor podrobným spôsobom poukázal na predmetnú zápisnicu o vydaní veci zo dňa 26.01.2023, z ktorej vyplýva, že predmetný mobil vydal obžalovaný dobrovoľne a voči konaniu príslušníkov policajného zboru nevzniesol žiadne námietky. Krajský súd považuje tvrdenia obhajoby za účelové a bez reálneho základu, že predmetný mobilný telefón sa nachádzal v motorovom vozidle. Krajský súd uvádza, že predmetný mobilný telefón bol vydaný z dispozície obžalovaného dobrovoľne a o danej skutočnosti svedčia aj listinné dôkazy.

25. Ku skutku v bode 2/ a skutku v bode 3/ napadnutého rozsudku sa obžalovaný ani jeho právny zástupca žiadnym spôsobom nevyjadrili ani nerozporovali vinu obžalovaného za tieto skutky. Krajský súd poukazuje na rozsiahle odôvodnenie okresného súdu ohľadom uvedených skutkov v bode 2/ a bode 3/ najmä s prepojením vykonaných a oboznámených listinných dôkazov, ktoré jednoznačne usvedčujú obžalovaného za spáchanie uvedených skutkov.

26. Ku skutku v bode 4/ obhajoba namietala najmä skutočnosť, že jednotliví vypočutí svedkovia neboli zo strany obžalovaného navádzaní na zmenu svojich predchádzajúcich výpovedí. Z uvedeného skutku je obžalovaný jednoznačne usvedčovaný výpoveďou pôvodne spoluobžalovanej D. N., ktorá uviedla, že obžalovaný jej počas jedného telefonického rozhovoru povedal, že má ísť do Brodského za svedkami J. K., E. F. a nejakou A., kde týmto má povedať, že pôjdu koncom augusta vypovedať v konaní obžalovaného a mohli by pozmeniť výpoveď. Mali pozmeniť výpoveď v tom, že tie drogy síce nosil obžalovaný, ale tieto boli od svedkyne A. B.. Okresný súd veľmi podrobne a detailným spôsobom rozobral jednotlivé výpovede vypočutých svedkov. Trestná činnosť obžalovaného je jednoznačne preukázaná aj prehratím zvukových záznamov a oboznámením sa s ich obsahom, kde okresný súd detailne popisuje rozhovor obžalovaného s pôvodne spoluobžalovanou N., ktoré dokumentujú správanie obžalovaného a jeho motiváciu ovplyvňovať svedkov, ktorí ho usvedčovali z drogovej trestnej činnosti.

27. Krajský súd sa v plnej miere stotožnil s postupom okresného súdu v tom, že bol odmietnutý návrh obžalovaného na pribratie znalca z odboru psychiatrie za účelom vyhotovenia znaleckého posudku ohľadom prítomnosti osoby obžalovaného v čase spáchania skutku 4/. Z napadnutého rozsudku na č. I. 33 vyplýva, že znalec MUDr. Ján Bernát, MPH, uviedol, že u obžalovaného v prípade skutku 4/ sa jednalo o prejav zmysluplnej cieľavedomej činnosti a v čase spáchania skutku obžalovaný nemal žiadnu duševnú poruchu, ktorá by mohla mať forenzne relevantný vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti, a preto vyšetrovanie duševného stavu neodporučil. Znalec obžalovaného vyšetroval dňa 27.09.2023 a na predmetnom vyšetrení nezistil skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vyšetrovanie duševného stavu a predmetný skutok v bode 4/ obžalovaný spáchal v čase od 04.08.2023 do 25.08.2023, z čoho jednoznačne vyplýva, že obžalovaný len predstieral duševnú poruchu a snažil sa navodiť stav neprítomnosti, ktorý spočíval v tom, že nemal vedieť, čo robí – že telefonuje a snaží sa ovplyvniť svedkov, avšak znalec jednoznačne uvedenú duševnú poruchu u osoby obžalovaného vylúčil.

K trestu všeobecne

28. Skôr ako sa krajský súd bude venovať odvolacím námietkam prokurátora a obžalovaného, je potrebné, pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

29. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu, a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

30. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

31. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

32. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

33. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

34. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Konkrétne k výroku o treste

35. Prokurátor v podanom odvolaní namietal, že trest uložený obžalovanému považuje za neprimerane mierny a nezohľadňujúci premisy ukladania trestov inkorporované do ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona. Taktiež prokurátor uviedol, že aplikáciou § 38 ods. 5 Trestného zákona okresný súd porušil zákon v prospech obžalovaného, pretože bol okresný súd povinný aplikovať ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona. Krajský súd sa s uvedenou odvolacou námietkou prokurátora v plnej miere stotožnil a poukazuje, že v danom prípade u obžalovaného malo byť aplikované ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona, pretože obžalovaný sa dopustil opätovného spáchania zločinu.

36. Krajský súd sa stotožnil s názorom prokurátora, že ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona sa stáva ustanovením obsolentným, a predmetný právny názor vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tdo/36/2021 z dňa 02.02.2022. Najvyšší súd v predmetnom uznesení uviedol právnu argumentáciu ohľadom uvedenej aplikácie právnych predpisov, z ktorej vyplynulo, že „po nadobudnutí účinkov nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28.11.2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, o nesúlade § 41 ods. 2 Trestného zákona v texte za bodkočiarkou s Čl. 1 Ústavy SR, už nemôže nastať situácia, že by súčasné použitie § 38 ods. 4, ods. 5 alebo ods. 6 Trestného zákona (v súčasnosti § 38 ods.3, ods. 4 Trestného zákona, pozn. prokurátora) a § 41 ods. 2 Trestného zákona bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Inými slovami, keďže po zrušení časti tzv. asperačnej zásady o zvyšovaní dolnej hranice trestnej sadzby už nedochádza k interakcii medzi § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorý zvyšuje (už len) hornú hranicu trestnej sadzby s § 38 ods. 4 až 6 Trestného zákona, ktoré z tam uvedených dôvodov zvyšujú dolnú hranicu trestnej sadzby, je a priori vylúčené, aby súčasné použitie týchto ustanovení mohlo byť pre páchatel'a neprimerane prísne. Ustanovenie § 38 ods. 7 Trestného zákona (v súčasnosti § 38 ods. 5 Trestného zákona, pozn. prokurátora), je tak po zverejnení označeného nálezu v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z. od 21.12.2012 obsolentné. Výklad zvolený v citovanej právnej vete nie je v rozpore s doslovným znením § 38 ods. 7 Trestného zákona (ktorý v zásade umožňuje preskúmať neprimeranú prísnosť trestu), ale ide o výklad, ktorý sa tohto znenia, rovnako ako účelu dotknutého ustanovenia pridriava (keďže takýto prieskum podmieňuje súčasným pôsobením účinkov podľa § 38 ods. 4 až 6 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona). Ide tiež o jediný ústavne akceptovateľný výklad, keďže ďalšia aplikácia § 38 ods. 7 Trestného zákona (v súčasnosti § 38 ods. 5 Trestného zákona, pozn. prokurátora), by po náleze Ústavného súdu SR bola v rozpore s Čl. 1 ods. 1 a Čl. 13 ods. 4 Ústavy SR. V opačnom prípade by sudy umožnili preskúmať a prípadne modifikovať prísnosť ukladaného trestu u tých recidivistov, ktorí sa už v minulosti dopustili zločinu/obzvlášť závažného zločinu a u ktorých sa s ohľadom na ostatnú zbiehajúcu trestnú činnosť má postupovať aj podľa tzv. asperačnej zásady, kým u tých recidivistov (prípadne páchatel'ov, u ktorých prevažuje pomer priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona), ktorí sa ďalšej trestnej činnosti nedopustili, by to nebolo možné. Pri takomto výklade by vlastne ďalšie páchanie trestnej činnosti (odôvodňujúce postup podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona) bolo páchatel'ovi na prospech, čo je v zjavnom rozpore s ústavnoprávnou požiadavkou dbať na podstatu a zmysel obmedzenia základných práv a slobôd - v danom prípade práva na osobnú slobodu (k prednosti ústavno-konformného výkladu pred derogáciou práva vid' nálež Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 15/98, z 11. marca 1999.“ Krajský súd uvádza, že z uvedeného právneho názoru Najvyššieho súdu jednoznačne vyplýva názor, že ak by páchatel' okrem zločinu spáchal ešte navyše iný trestný čin alebo by sa jednalo o zbiehajúcu sa trestnú činnosť tak by aplikáciou a použitím ustanovení o súhrnnom alebo úhrnnom treste by bola pre páchatel'a priaznivejšia aj keď spáchal viac trestnej činnosti, čo v konečnom dôsledku nemá logický význam.

37. Krajský súd prieskumom napadnutého výroku o treste za skutky 1/, 2/, 3/ ale aj výroku o treste za skutok 4/ v neprospech obžalovaného zistil skutočnosť, že okresný súd uložil obžalovanému nezákonný trest, keď v oboch prípadoch ukladal súhrnný trest odňatia slobody. Krajský súd po dôkladnom oboznámení sa s pripojenými spismi a registrom trestov na obžalovaného považoval za potrebné doplniť dokazovanie oboznámením trestného rozkazu Okresného súdu Malacky z 30.04.2020, sp. zn. 3T/121/2019 na č. l. 63 a doručenkou na č. l. 66 zo dňa 20.05.2020. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že konajúci Okresný súd Malacky vydal trestný rozkaz, ktorý aj doručil obvinenému A. B. dňa 20.05.2020. Z uvedeného je jednoznačne preukázané, že prišlo k prerušeniu súbehu trestných činov a okresný súd mal ukladať samostatný trest v prípade skutkov 1/, 2/, 3/. Ale keďže trestným rozkazom Okresného súdu Senica prišlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu, kde nemalo prísť k upusteniu vo vzťahu k rozsudku sp. zn. 3T/121/2019, pretože ani okresný súd pri upustení od uloženia súhrnného trestu riadne neakcentoval na vydaný trestný rozkaz, tak v danom prípade krajský súd považuje za potrebné uložiť samostatný trest aj za skutok 4/ napadnutého rozsudku.

38. Krajský súd uvádza, že ohľadom uloženého trestu za skutky 1/, 2/, 3/ najskôr preskúmal pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď okresný súd u obžalovaného správne ustálil neexistenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, avšak okresný súd nesprávne

uviedol, že obžalovaný nemal žiadnu priťažujúcu okolnosť. Krajský súd poukazuje, že u osoby obžalovaného podľa odpisu registra trestov identifikoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený. Okresný súd iba uviedol, že obžalovaný má v registri trestov 19 záznamov o odsúdení a z toho v 7 prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, avšak okresný súd s uvedenými údajmi ďalej už nepracoval. Krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že sa stotožnil s názorom prokurátora ohľadom aplikácie § 38 ods. 3 Trestného zákona, a preto z dôvodu opätovného spáchania zločinu obžalovaným (odsúdenie v registri trestov pod bodom 9 rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 24.04.2007, sp. zn. 1T/51/2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.06.2007, sp. zn. 2To/53/2007), bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby uvedenej v § 173 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 v rozpätí 7 až 15 rokov zvýšil o jednu tretinu, t. j. dolná hranica bola u obžalovaného 9 rokov a 8 mesiacov. Krajský súd pristúpil taktiež k aplikácii tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, keď zvyšoval hornú hranicu o jednu tretinu, a teda horná hranica sa zvýšila z 15 rokov na úroveň 17 rokov a 8 mesiacov. Na základe uvedených zvýšených trestných sadzieb krajský súd ukladal trest za trestný čin najprísnejšie trestný podľa § 173 ods. 3 v modifikovanej trestnej sadzbe v rozpätí 9 rokov a 8 mesiacov až 17 rokov a 8 mesiacov. Krajský súd po zhodnotení všetkých potrebných skutočností ohľadom ukladania výšky trestu uložil obžalovanému trest vo výmere 12 (dvanásť) rokov. Krajský súd zohľadnil všetky relevantné skutočnosti potrebné na spravodlivé a zákonné uloženie trestu. Krajský súd poukazuje aj na postoj obžalovaného a jeho predchádzajúce odsúdenia a to 19 záznamov v odpise registra trestov. Krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný je recidivista, ktorý sa opätovne dostáva do rozporu so zákonom a svojím predchádzajúcim životom nepreukázal žiadny stupeň resocializácie. Žiadne predchádzajúce odsúdenia nemali na osobu obžalovaného žiadny vplyv a opätovne sa dostával do rozporu so zákonom. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že iba uloženie nepodmienečného trestu v danej výmere 12 rokov je u obžalovaného dostačujúce potrestanie a v prípade uloženia miernejšieho trestu by nebol naplnený účel trestu sledovaný trestným zákonom u takto recidivujúcej osoby. Krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný je nenapraviteľným páchatelom, nakoľko napriek opakovaným postihom za trestnú činnosť, tieto preukázateľne nemali na neho žiaden vplyv, protiprávne konanie neustále opakoval a to aj po tom, čo vykonával tresty a sankcie, ktoré mu boli ukladané. Obžalovaný okrem toho spáchal aj 3 priestupky opakovane na úseku cestnej premávky. Obžalovaný svojim správaním preukázal absenciu akéhokoľvek rešpektovania nielen k právnym normám, ale aj k individuálne uloženým obmedzeniam vo vzťahu k jeho osobe, kedy pri súčasnom uložení miernejších foriem potrestania boli tieto tresty vo vzťahu k obžalovanému bez akéhokoľvek účinku. Krajský súd zdôrazňuje, že v správaní obžalovaného nedošlo prostredníctvom týchto miernych foriem potrestania a ani prostredníctvom výkonu trestov k náprave a polepšeniu, ale naopak k ďalšej recidíve. Do popredia u osoby obžalovaného musí vystúpiť ochranná funkcia trestu, keď len výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody mu na určitý čas zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

39. Krajský súd ukladal úhrnný trest odňatia slobody za skutky 1/, 2/, 3/ v modifikovanej trestnej sadzbe od 9 rokov 8 mesiacov do 17 rokov a 8 mesiacov vo výmere 12 rokov, čo je trestom ukladaným na polovici modifikovanej trestnej sadzby, teda je trestom zákonným a z pohľadu krajského súdu je aj primeraným a spravodlivým, najmä vzhľadom na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy.

40. Krajský súd považoval za potrebné obžalovanému za uvedený skutok v bode 3/ uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pretože obžalovaný sa dopustil trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla. Podľa názoru krajského súdu bude obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť spravodlivý a zákonný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v cestnej premávke vo výmere 3 roky. Uloženie tohto druhu trestu si v tomto prípade nepochybne vyžaduje účinná ochrana spoločnosti, najmä ostatných účastníkov cestnej premávky pred páchatelmi tohto druhu trestnej činnosti. Krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný žiadnym spôsobom nerešpektoval administratívny zákaz vedenia motorových vozidiel a taktiež ani súdny zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Konanie obžalovaného opätovne dotvára obraz o nulovom rešpektovaní právnych predpisov, a preto krajský súd pristúpil k uloženiu trestu zákazu činnosti vo výmere 3 rokov teda v zvýšenej spodnej hranici sadzby trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

41. Krajský súd za skutok v bode 4/ ukladal samostatný trest odňatia slobody podľa § 346 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 38 ods. 3 Trestného zákona. Taktiež sa krajský súd stotožnil v plnej miere s odvolacími námietkami prokurátora ohľadom aplikácie § 38 ods. 3 Trestného zákona, a preto krajský súd pristúpil k modifikácii trestnej sadzby, kde podľa § 346 ods. 3 je základná trestná sadzba vo výmere 3 roky až 8 rokov, sa pristúpilo k zvýšeniu dolnej hranici na 4 roky a 8 mesiacov. Na základe zvýšenej dolnej hranici krajský súd uložil obžalovanému za skutok v bode 4/ napadnutého rozsudku trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Krajský súd poukazuje, že ani pri

ukladaní tohto trestu sa nejednalo o trest súhrnný ale samostatný, pretože okresný súd pri ukladaní súhrnného trestu nesprávne posúdil súbeh trestných činov.

42. Krajský súd pri ukladaní trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov t. j. v polovici modifikovanej trestnej sadzby zohľadnil najmä skutočnosť, že obžalovaný je osobou, na ktorú ani predchádzajúce odsúdenia nemali žiadny vplyv a obžalovaný sa opätovne dostáva do rozporu s ustanoveniami Trestného zákona. Krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že obžalovaný sa daného skutku dopustil, keď bol vo výkone trestu v inej veci a svojím úmyselným konaním sa snažil ovplyvňovať svedkov, aby svedčili v jeho prospech. Z uvedeného konania mal jednoznačne krajský súd preukázanú osobnosť obžalovaného, ktorý bez akýchkoľvek morálnych zábran sa snažil ovplyvňovať svedkov a svojím úmyselným konaním manipulovať s prebiehajúcim trestným konaním. Z uvedeného je evidentné, že na obžalovaného ani predchádzajúce výkony uložených trestov nemali žiadny vplyv. Krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný si musí byť vedomý následkov spáchania trestnej činnosti a najmä následkov v podobe hrozby a uloženia primeraného trestu, predovšetkým v tej súvislosti, že už bol v minulosti trestne stíhaný a bola mu viackrát daná možnosť poučiť sa a viesť riadny život. Obžalovaný si mal byť a bol vedomý následkov svojej protiprávnej činnosti, pričom bude mať možnosť preukázať zmenu svojho postoja k dodržiavaniu právnych predpisov po výkone uloženého trestu (uložených trestov). Krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný už zo strany spoločnosti dostal príležitosti preukázať, že to so svojim polepšením myslí vážne, no uvedenú šancu nevyužil a naďalej sa dopúšťal trestnej činnosti v relatívne krátkych časových intervaloch, o čom svedčí jeho odpis registra trestov. Do popredia u neho musí vystúpiť ochranná funkcia trestu, keď len výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody mu aspoň na určitý čas zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

43. K trestu prepadnutia veci krajský súd uvádza, že vykonaným dokazovaním mal v dostatočnej miere preukázané, že predmetné veci patrili obžalovanému a boli použité na spáchanie trestnej činnosti a to mobilný telefón Samsung a malá digitálna váha s označením „PUSH“ čierno-striebornej farby. Taktiež krajský súd mal z vykonaného dokazovania okresným súdom preukázané, že zaistená finančná hotovosť bola výnosom z trestnej činnosti obžalovaného, a preto krajský súd podľa § 60 ods. 1 písm. c) uložil trest prepadnutia veci.

K tzv. vonkajšej (súdnej) diferenciacii

44. Čo sa týka spôsobu výkonu uložených trestov odňatia slobody, krajský súd obžalovaného s použitím ust. § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže pred spáchaním aktuálne súdených trestných činov už bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Záverečné zhrnutie

45. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie prokurátora ako opodstatnené, v dôsledku čoho zrušil postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol, keďže výsledky dokazovania vykonaného pred okresným súdom to umožňovali. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Trestného poriadku na verejnom zasadnutí zamietol.

46. Takto vymerané tresty vo svojom súhrne považuje krajský súd za zákonné, primerané a spravodlivé, ktoré majú potenciál splniť svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a tiež morálne odsúdiť konanie obžalovaného.

47. Tento rozsudok bol prijatý jednomyselne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.